

Gravat del Temple de Barcino de Francesc Xavier Parcerisa, 1837
 Grabado del Templo de Barcino de Francesc Xavier Parcerisa, 1837
 Engraving of Barcino's temple by Francesc Xavier Parcerisa, 1837

EL TEMPLE D'AUGUST

EL TEMPLO DE AUGUSTO THE TEMPLE OF AUGUSTUS

EL TEMPLE DE *BARCINO* ES VA CONSTRUIR a la fi del segle I aC i durant més de quatre-cents anys va presidir el fòrum de la ciutat. Després de perdre la seva funció, l'edifici va experimentar diverses transformacions, però va seguir marcant la fesomia de la ciutat.

Al segle XI se'l coneixia com «el *Miraculum*» (el miracle), segurament a causa de la seva presència encara imponent. La construcció de noves edificacions a la baixa edat mitjana va propiciar que el que quedava del temple es preservés, encara que de manera fragmentada, dins de les noves cases.

A partir del segle XV, les columnes i els capitells del temple que encara es podien veure dins dels edificis van cridar poderosament l'atenció i van donar lloc a moltes interpretacions: un gran sepulcre, un monument commemoratiu, un temple, el final d'un aqüeducte, etc. Finalment, a mitjan segle XIX es va aclarir definitivament que es tractava d'un temple romà.

EL TEMPLO DE *BARCINO* SE CONSTRUYÓ a finales del siglo I a.C. y durante más de cuatrocientos años presidió el foro de la ciudad. Tras perder su función, el edificio experimentó diversas transformaciones, pero siguió marcando la fisonomía de la ciudad.

En el siglo XI era conocido como «el *Miraculum*» (el milagro), seguramente debido a su presencia, todavía imponente. La construcción de nuevas edificaciones en la Baja Edad Media propició que lo que quedaba del templo se preservara, si bien de forma fragmentada, en el interior de las nuevas casas.

A partir del siglo XV, las columnas y los capiteles del templo que aún podían verse dentro de los edificios llamaron poderosamente la atención y dieron pie a muchas interpretaciones: un gran sepulcro, un monumento conmemorativo, un templo, el final de un acueducto, etcétera. Finalmente, a mediados del XIX se aclaró definitivamente que se trataba de un templo romano.

L'edifici, tot i que no es conserva en altura, ha quedat fossilitzat a la topografia de la ciutat.
 EL edificio, aunque no se conserva en altura, ha quedado fossilizado en la topografía de la ciudad.
 Although the building's height has not been preserved, it remains fossilised in the topography of the city.

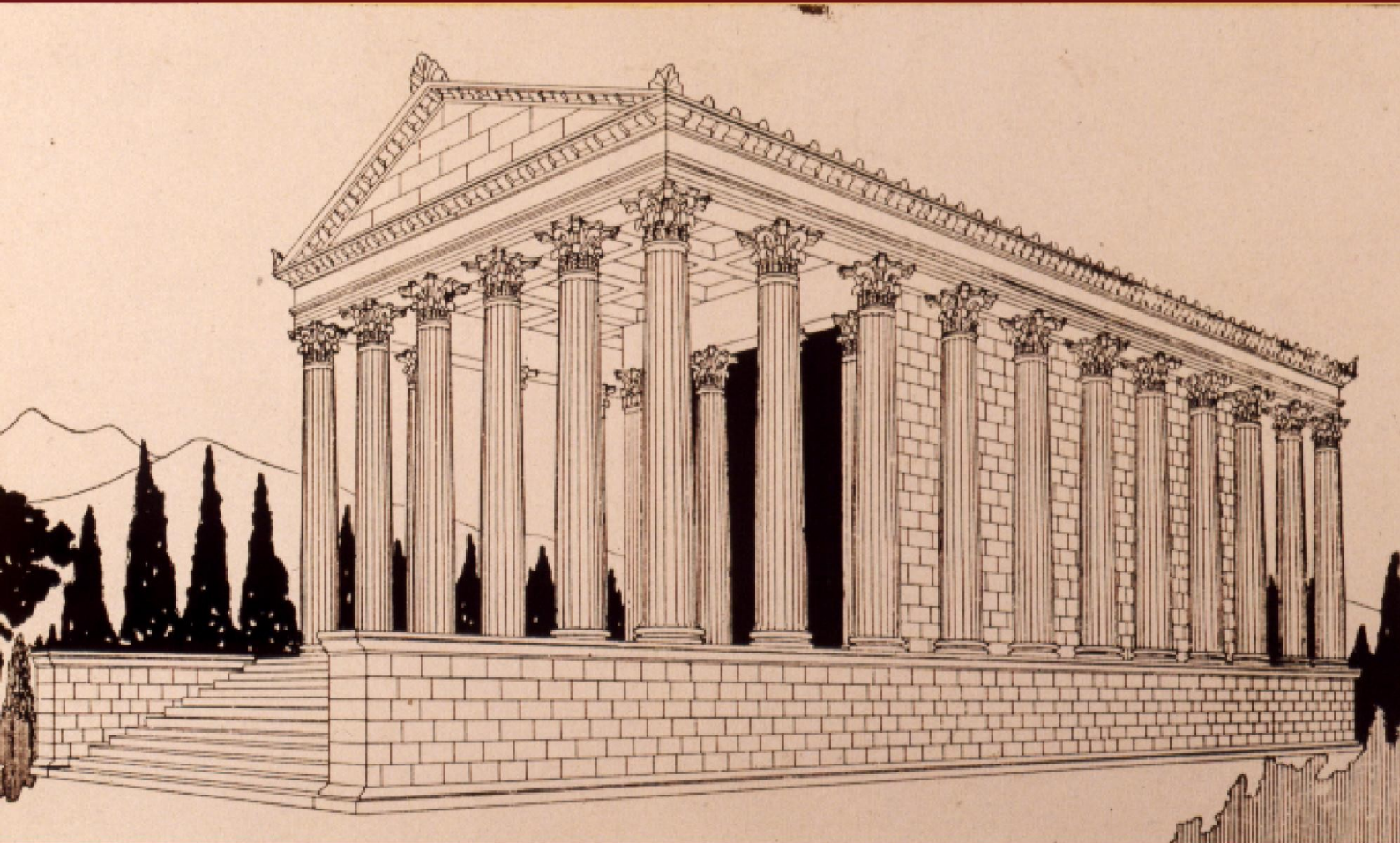
THE *BARCINO* TEMPLE WAS BUILT in the late first century BC and for over four centuries it presided over the city's forum. After losing its role, the building underwent a number of transformations, although it would continue to characterise the physiognomy of the city.

In the eleventh century it was known as 'the *Miraculum*' (the miracle), probably on account of its still imposing presence. The erection of new buildings in the late Middle Ages favoured the conservation of the remains of the temple, albeit in a fragmentary way, within the new constructions.

From the fifteenth century onwards the columns and capitals that could be seen in the houses attracted much attention, prompting multiple interpretations as to their origin: a large sepulchre, a commemorative monument, a temple, the end of an aqueduct, among others, until in the mid-nineteenth century it was finally proven that they belonged to the Roman temple.

LA RECUPERACIÓ MONUMENTAL DEL TEMPLE

LA RECUPERACIÓN
MONUMENTAL DEL TEMPLO
MONUMENTAL
RECOVERY OF THE TEMPLE

Reconstrucció del temple segons
Josep Puig i Cadafalch, 1909

Reconstrucción del templo según Jo-
sep Puig i Cadafalch, 1909

Reconstruction of the temple
following Josep Puig i Cadafalch, 1909

DES DE LA DARRERIA DEL SEGLE XIX fins a la tercera dècada del XX es va plantejar reiteradament la discussió entre la possibilitat que les columnes quedessin lliures enmig de l'espai públic o de mantenir-les dins de l'edifici d'origen medieval que les contenia.

Mentrestant, el Centre Excursionista de Catalunya va adquirir l'edifici i va sol·licitar la intervenció de l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner, que entre el 1903 i el 1904 en va crear el pati interior, des del qual es pot veure el temple actualment. La columna que unes dècades abans s'havia traslladat a la plaça del Rei va ser reincorporada al monument.

DESDE LAS POSTRIMERÍAS DEL SIGLO XIX hasta la tercera década del XX se planteó reiteradamente la discusión entre la posibilidad de que las columnas quedaran libres en mitad del espacio público o se mantuvieran dentro del edificio de origen medieval que las contenía.

BETWEEN THE LATE NINETEENTH-CENTURY and the third decade of the twentieth century the issue of whether the columns should be freestanding in the centre of the public space or preserved inside the original mediaeval building that accommodated them was often raised as a subject of discussion.

Mientras, el Centro Excursionista de Cataluña adquirió el edificio y solicitó la intervención del arquitecto Lluís Domènech i Montaner, que entre 1903 y 1904 creó el patio interior, desde el cual actualmente se ve el templo. La columna que unes dècades antes se había trasladado a la plaza del Rei se reincorporó al monumento.

Meanwhile, the Hiking Club of Catalonia purchased the building and requested the intervention of architect Lluís Domènech i Montaner, who from 1903 to 1904 created the inner courtyard from where the temple can now be seen. The column that a few decades before had been moved to the Plaça del Rei was restored to the monument.

Vista de la sala d'actes del Centre
Excursionista de Catalunya, 1901

Vista de la sala de actes del Centro
Excursionista de Catalunya, 1901

View of the Centre Excursionista de
Catalunya's hall, 1901

UNA COLUMNA VIATGERA

UNA COLUMNA VIAJERA AN ITINERANT COLUMN

A MITJAN SEGLE XIX, l'Acadèmia de Bones Lletres va recollir fragments del temple procedents d'uns enderrocs. Amb ells es va formar la columna que cap el 1879 es va erigir a la plaça del Rei, vora el Museu Provincial d'Antiguitats allotjat a la capella reial de Santa Àgata.

Quan a principis del segle XX es va recuperar el temple, ja es pensava reincorporar la columna. Però el trasllat no es va fer fins el 1956. Adolf Florensa, arquitecte conservador de la ciutat antiga, va proposar llavors obrir el "monument arqueològic més important de Barcelona" pel carrer de la Llibreteria. El debat sobre la relació entre el temple i l'espai públic continuava...

Columna del temple ubicada a la plaça del Rei, abans del seu trasllat a l'edifici. 1943

Columna del temple ubicada en la plaza del Rei, antes de su traslado al edificio. 1943

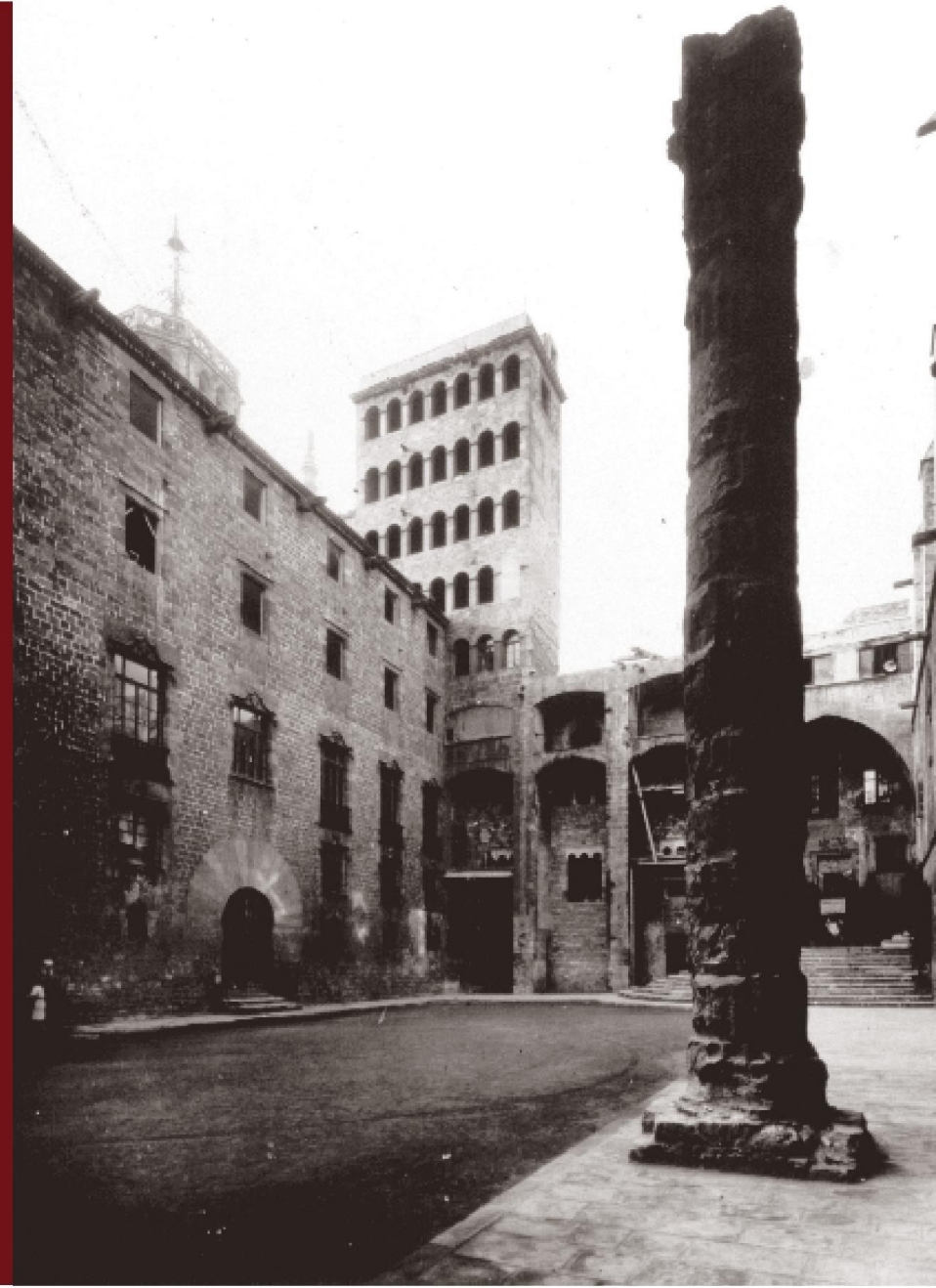
Column from the temple located in Plaza del Rei before it was moved to the building. 1943

A MEDIADOS DEL SIGLO XIX, la Real Academia de las Buenas Letras de Barcelona recogió unos fragmentos del templo procedentes de unos derribos. Con ellos se formó la columna que, hacia 1879, se erigió en la plaza del Rei, junto al Museo Provincial de Antigüedades, situado en el interior de la capilla de Santa Ágata.

Cuando, a principios del siglo XX, se recuperó el templo ya se pretendía reincorporar la columna. Sin embargo, el traslado no tuvo lugar hasta 1956. En ese momento, Adolf Florensa, arquitecto conservador de la ciudad antigua, propuso abrir el «monumento arqueológico más importante de Barcelona» por la calle de la Llibreteria.

IN THE MID-NINETEENTH CENTURY the Royal Academy of Fine Letters of Barcelona gathered some fragments of the temple found amongst some rubble. Around the year 1879 the fragments were assembled to form the column erected in Plaça del Rei, next to the Provincial Museum of Antiques, located within St Agatha's chapel.

By the time the temple was recovered in the early twentieth century the idea of reintroducing the column had already been expressed, although it wouldn't be moved until 1956. At that time Adolf Florensa, the architect in charge of preserving the old city, suggested gaining access to "Barcelona's most significant archaeological monument" through carrer Llibreteria.

EL FORUM DE BARCINO

EL FORUM DE BARCINO BARCINO'S FORUM

EL FORUM ERA LA PLAÇA PÚBLICA OBERTA I BULLICIOSA on es desenvolupava la vida política, religiosa i administrativa de la ciutat. Es trobava al centre, on es creuaven les dues vies principals que travessaven la ciutat d'est a oest i de nord a sud, el *decumanus maximus* i el *cardo maximus*.

Al *forum*, s'hi trobaven la majoria dels edificis públics, com la basílica, la cúria (on es reunia l'*Ordo decurionum* o senat municipal) i el temple. També hi solia haver edificis com l'arxiu (*tabularium*) i el calabós (*carcer*) i nimfeus o fonts consagrades a les divinitats de l'aigua i la salut.

Tampoc no hi faltava el mercat (*macellum*), relacionat amb les tabernae, establiments comercials oberts al carrer on es venien els productes locals i aquells que arribaven a la ciutat des de tots els punts de la Mediterrània; i les *officinae*, una barreja de botiga i taller.

EL FORUM ERA LA PLAÇA PÚBLICA ABIERTA Y BULLICIOSA donde se desarrollaba la vida política, religiosa y administrativa de la ciudad. Se localizaba en el centro de la misma, donde se cruzaban las dos vías principales que atravesaban la ciudad de este a oeste y de norte a sur, el *decumanus maximus* y el *cardo maximus*.

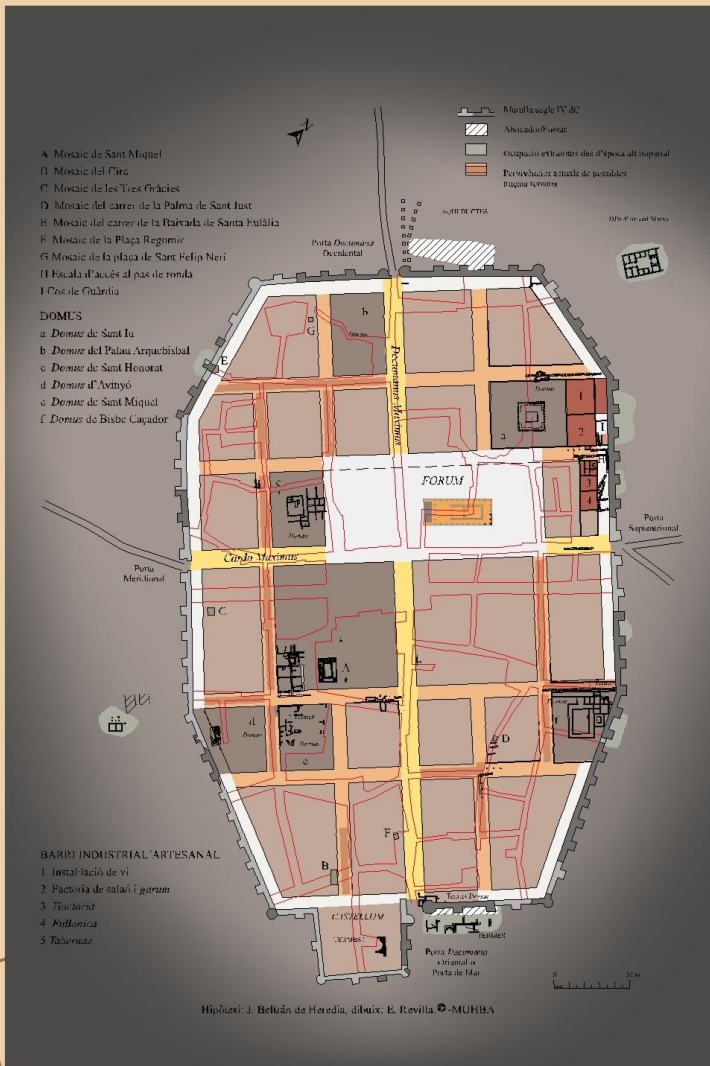
En el *forum* se encontraban la mayoría de los edificios públicos, como la basílica, la curia (donde se reunía el *Ordo decurionum* o senado municipal) y el templo. También solía haber edificios como el archivo (*tabularium*) y el calabozo (*carcer*) y ninfeos o fuentes consagradas a las divinidades del agua y la salud.

No faltaba tampoco el mercado (*macellum*), relacionado con las tabernae, establecimientos comerciales abiertos a la calle donde se vendían los productos locales y aquellos que llegaban a la ciudad desde todos los puntos del Mediterráneo; y las *officinae*, una mezcla de tienda y taller.

THE FORUM WAS THE LIVELY OPEN PUBLIC SQUARE where the political, religious and administrative life of the city took place. It was located in the centre of the city, at the junction of the two main roads that crossed the city from east to west and north to south: the *decumanus maximus* and the *cardo maximus*.

The majority of public buildings such as the basilica, the curia (where the *Ordo decurionum* or municipal senate met) and the temple were located in the forum. Buildings like the city archives (*tabularium*) and the jail (*carcer*) were also usually located in the forum, along with the nymphaeum, or springs dedicated to the water and health deities.

Also found in the forum were the market (*macellum*), related to the tabernae—commercial establishments opened to the street where products both from the local area and from all over the Mediterranean were sold—and the *officinae*, a combination of shop and workshop.

Planta de la ciutat romana (segles III-IV dC) amb indicació de les restes arqueològiques conegudes. Hipòtesi: J. Beltrán de Heredia. Dibuix: E. Revilla-MUHBA

Planta de la ciutat romana (siglos III-IV d.C.) con indicación de los restos arqueológicos conocidos. Hipótesis: J. Beltrán de Heredia. Dibujo: E. Revilla-MUHBA

Ground plan of the Roman city (third to fourth centuries AD) indicating the known archaeological remains. Hypothesis: J. Beltrán de Heredia. Drawing: E. Revilla-MUHBA

EL FORUM I EL TEMPLE

EL FORUM Y EL TEMPLO THE FORUM AND TEMPLE

A L'EIX DEL *FORUM* I ELEVAT DAMUNT D'UN PODI de tres metres es trobava un dels edificis més importants, el temple, que coronava i dominava la plaça. D'aquesta manera, es ressaltava la importància de la funció religiosa per damunt de la civil o la comercial. L'entrada al *forum*, que es creu que era monumental, devia estar orientada al temple, cosa que contribuiria a posar més en relleu l'edifici religiós.

Només se'n conserven quatre columnes de 9 m d'alçària amb uns fusts acanalats i capitells d'ordre corinti, l'arquitrau que les unia i una part del podi. Les cerimònies religioses no es realitzaven mai a l'interior del temple (*cella*) sinó davant de l'edifici. La *cella* era una estança tancada on es disposava la imatge del déu i a la qual només tenien accés els sacerdots.

EN EL EJE DEL *FORUM* Y ELEVADO SOBRE UN PODIO de tres metros se encontraba uno de los edificios más importantes, el templo, que coronaba y dominaba la plaza. De esta manera, se resalta la importancia de la función religiosa por encima de la civil o la comercial. La entrada al *forum*, que suponemos monumental, debió de estar orientada al templo, lo que contribuiría a poner más de relieve el edificio religioso.

Solo se conservan cuatro columnas de 9 m de altura con unos fustes acanalados y capiteles de orden corintio, el arquitrabe que las unía y parte del podio. Las ceremonias religiosas no se realizaban nunca en el interior del templo (*cella*) sino delante del edificio. La *cella* era una estancia cerrada donde se disponía la imagen del dios y a la que solo tenían acceso los sacerdotes.

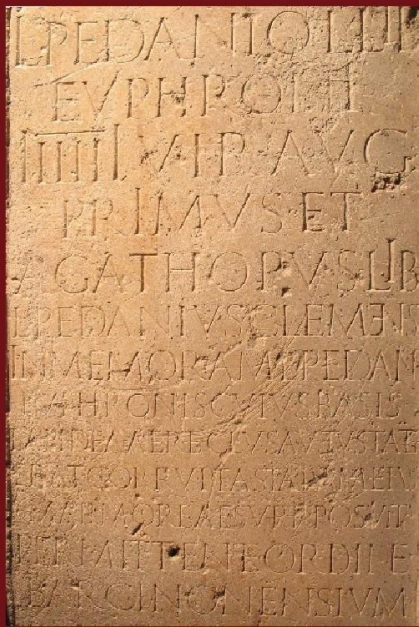
THE TEMPLE, WHICH WAS ONE OF THE MOST IMPORTANT BUILDINGS, was elevated on a three-metre high podium in the centre of the *forum*. It crowned and dominated the square, thus highlighting the importance of religious duties above civil or commercial ones. The entrance to the forum, which was probably monumental, would have been orientated towards the temple, which would have put more emphasis on the religious building.

Only four 9-metre high columns are preserved from the temple, along with the architrave that joined them and part of the podium. The columns have fluted shafts and Corinthian capitals. Religious ceremonies never took place in the interior of the temple (*cella*), but rather outside the building. The *cella* was a closed-off area housing the image of the deity, to which only priests were allowed access.

EL FORUM I LES INSCRIPCIONS HONORÍFIQUES

EL FORUM Y LAS INSCRIPCIONES HONORÍFICAS THE FORUM AND HONORARY INSCRIPTIONS

El personatge del qual s'ha conservat un major nombre d'inscripcions és *L. Licinius Secundus*, en honor seu es van erigir 21 pedestals al fòrum.

El personaje del cual se han conservado un mayor número de inscripciones es *L. Licinius Secundus*, en su honor se levantaron en el foro 21 pedestales.

The person with the largest number of surviving inscriptions is *L. Licinius Secundus*. In his honour, 21 pedestals were erected in the forum.

LA PLAÇA ESTAVA ENVOLTADA PER UN PÒRTIC al voltant del qual es disposaven els pedestals amb inscripcions honorífiques coronats per estàtues que tenien com a finalitat honrar una persona. S'hi recordava a la família imperial i també als ciutadans notables, i en molts casos, ells mateixos manaven construir el monument.

Una de les famílies *barcinonensis* més influents de l'època van ser els *Pedanii*, que van donar diversos magistrats a la ciutat. També van destacar els *Minicii Natales*, que van exercir com a mecenes; un membre de la família, *Lucius Minicius Natalis*, va ser campió olímpic de carreres de quadrigues l'any 129 dC.

LA PLAZA ESTABA RODEADA POR UN PÓRTICO alrededor del cual se disponían los pedestales con inscripciones honoríficas coronados por estatuas que tenían como finalidad honrar a una persona. En ellas se recordaba a la familia imperial y también a los ciudadanos notables, y en muchos casos, ellos mismos mandaban construir el monumento.

Una de las familias *barcinonensis* más influyentes de la época fueron los *Pedanii*, que dieron varios magistrados a la ciudad. También destacaron los *Minicii Natales*, que ejercieron como mecenas; un miembro de la familia, *Lucius Minicius Natalis*, fue campeón olímpico de carreras de cuadrigas en el año 129 d. C.

THE SQUARE WAS SURROUNDED by an arcade, around which were located pedestals with honorary inscriptions. These pedestals were crowned by statues honouring a specific person, and the honorary inscriptions commemorated both the imperial family and notable citizens. In many cases these people themselves ordered the construction of the monuments.

One of the most influential families in *Barcino* in this period was the *Pedanii*, many of whom served as city judges. The *Minicii Natales* family, who acted as patrons, was also influential. One member of this family, *Lucius Minicius Natalis*, was the Olympic chariot-racing champion in the year 129 AC.

ELS SACERDOTS ENCARREGATS DEL CULT E O SEVIRS AUGUSTALS

LOS SACERDOTES ENCARGADOS DEL CULTO O SÉVIROS AUGUSTALES PRIESTS IN CHARGE OF THE CULT OR AUGUSTALES

EL CULT E EN ÈPOCA ROMANA era quelcom oficial i estava íntimament lligat a la política. Els encarregats del culte imperial, el flamen augustal i els sevirs augustals, eren càrrecs públics de designació anual. El de sevir augustal va ser ocupat per antics esclaus alliberats. Aquest càrrec constituïa una autèntica promoció social que, en part, pal·liava l'origen modest del llibert.

EL CULTO EN ÉPOCA ROMANA era algo oficial y estaba íntimamente ligado a la política. Los encargados del culto imperial, el flamen augustal y los séviro augustales, eran cargos públicos de designación anual. El de séviro augustal fue ocupado por antiguos esclavos liberados. Este cargo constituía una auténtica promoción social que paliaba en parte el origen modesto del liberto.

IN THE ROMAN PERIOD the cult of Augustus was official and was intimately linked to politics. Those in charge of the imperial cult— the flamen augustal and the seviri augustales — were annually-elected public officials. Seviri augustales were former slaves, thus being elected to this office meant true social elevation that partly mitigated the modest origins of the freedman.

Placa dedicada a la ciutat pels sevirs augustals. Segurament devia estar col·locada a la porta del seu *collegium* o seu corporativa.

Placa dedicada a la ciudad por los séviro augustales, seguramente debió de estar colocada en la puerta de su *collegium* o sede corporativa.

Plaque dedicated to the city by the seviri augustales, it must have been hung on the door of their *collegium* or group headquarters.

LA DECADÈNCIA DEL *FORUM*

LA DECADENCIA DEL *FORUM* THE DECLINE OF THE *FORUM*

COM EN MOLTES ALTRES CIUTATS, a partir del segle V dC va començar la decadència del *forum*, la majoria dels pedestals honorífics van ser desmuntats i utilitzats com a material de construcció en les noves edificacions, entre elles, la del palau del bisbe.

Amb l'arribada del cristianisme, el temple va perdre la seva funció i la vida política, religiosa i administrativa de la ciutat es va desplaçar a l'angle nord, al costat de la muralla, on s'havia anat formant, des del segle IV dC, el nucli cristià primitiu, el nou centre de poder de la ciutat tardoantiga.

COMO EN OTRAS MUCHAS CIUDADES, a partir del siglo V d. C. comenzó la decadencia del *forum*, la mayoría de los pedestales honoríficos fueron desmontados y utilizados como material de construcción en las nuevas edificaciones, entre ellas, la del palacio del obispo.

Con la llegada del cristianismo, el templo perdió su función y la vida política, religiosa y administrativa de la ciudad se desplazó al ángulo norte, junto a la muralla, donde se había ido formando, desde el siglo IV d. C., el primitivo núcleo cristiano, nuevo centro de poder de la ciudad tardoantigua.

AS IN MANY OTHER CITIES, the 5th century AC saw the start of the *forum's* decline: the majority of the honorary pedestals were dismantled and used as construction material for new building works, including the bishop's palace.

With the arrival of Christianity the temple lost its function, and the political, religious and administrative life of the city was moved to the northern quarter, next to the wall, where the primitive Christian centre had been forming since the 4th century AC. This would become the city's new centre of power in Late Antiquity.